

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1903. Ὁρεῖ-
λουν δὲ οἱ ἐπιθυοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ
ἀποστείλῃσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευ-
θύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου
πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.
Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρω-
τικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δωδεκά ἐτῶν συνηγορεῖ
ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν
ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ὁ πολιτικὸς ὁρίζων, καθόσον ἀφορᾷ
Εἰσέτε τὸ ἐσωτερικὸν πολιτικὸν ζήτημα,
εἶνε σκοτεινόν. Θὰ συνέλθῃ ἡ Βουλὴ
ἢ δὲν θὰ συνέλθῃ; ἢ θὰ διαλυθῇ ἢ δὲν θὰ δια-
λυθῇ; αὐτὰ εἶνε τὰ δύο σημεῖα περὶ ἃ στρέ-
φεται ἡ προσοχὴ τῶν πολιτευομένων. Οὐδὲν
ἐν τούτοις θετικὸν συμπέρασμα ἐξήχθη μέχρι
τουδῆ. Ἐξ ἄλλου ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, ἀφ' ἧς
ἐπαυλῆθεν εἰς Ἀθήνας, εἰς οὐδεμίαν προέβη δὴ-
λωσιν ἐξ ἧς νὰ προκύπτῃ ὁποῖαν ἔλαβεν ἀπό-
φασιν. Φαίνεται ὅτι, πρὶν ἀποφασίσῃ, θέλει νὰ
ἀκούσῃ τὴν γνώμην τῶν διαφόρων πολιτικῶν
καὶ ἐκείνων, οἵτινες, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των, δύ-
ναι νὰ παράσχωσιν ἐξηγήσεις περὶ τῆς οἰ-
κονομικῆς τῆς χώρας καταστάσεως. Πρὸς τὸν
σκοπὸν τοῦτον ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν
κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην πολλοὺς ἐκ τῶν
ἐγγραφέντων εἰς τὸ βιβλίον τῶν παρουσιάσεων
καὶ συνωμίλησεν ἐπὶ πολὺ μετ' αὐτῶν. Ἡ ἀρ-
χόμενη ἐβδομάς θὰ διαφωτίσῃ ἡμᾶς περὶ τῶν
ἀποφάσεων τοῦ ἀνωτάτου ἀρχοντος. Φρονοῦσι
τινὲς ὅτι ὁ Βασιλεὺς, πληροφορούμενος παρὰ τῆς
Κυβερνήσεως τοῦ λεπτομερῶς τὰ ἀφορῶντα τὴν
οἰκονομικὴν δυσχέρειαν, γνωρίζων δὲ, ὅτι αὐτὸς
μόνος, εἰς ποῖον σημεῖον εὐρίσκονται τὰ ἐξω-
τερικὰ ζητήματα καὶ τί ἐνδέχεται νὰ συμβῇ
ἐκ νέου κατὰ τὴν προσεχῇ ἀνοιξίαν, δὲν θὰ συ-
νανέσῃ εἰς τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς ἐκ τῆς
ὁποίας οὐδὲν καλὸν θὰ προέλθῃ διὰ τὸν τόπον.
Διότι ὁ κ. Δηλιγιάννης, ἐπιζητῶν τὴν διάλυσιν
τῆς Βουλῆς ἕνα περὶ ἀλλεῖ σκοπὸν, ὅπως, ἀ-
ναγκάσαν τὴν ἐξουσίαν ἐργασθῇ διὰ τὴν
βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν καὶ τὴν ἀναδιορ-
γάνωσιν τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν συ-
νάμεων. Ὁ σκοπὸς οὗτος δὲν εἶνε ἀποδοκιμα-
στέος τοῦναντίον. Ἐπικροτοῦμεν δὲ καὶ τὴν ἀ-
πόφασιν παντὸς πολιτευομένου τείνουσαν νὰ Κυ-
βερνήσῃ τὴν παροῦσαν ἢ ἄλλην οἰκονομικὴν
θερμὴν νὰ ὑποβάλῃ τὰ νομοθετικὰ μέτρα εἰς
τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς. Ἐὰν ὁ κ. Δηλιγιάννης,
ὁ κ. Θεοτόκης, ὁ κ. Ζαΐμης, ὁ κ. Δελιγεώρ-
γος, Καραπάνος κτλ. ἔχωσιν ἀπαντες τὴν αὐ-
τὴν γνώμην περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πατρί-
δος αὐτῶν καὶ συνεπῶς ἐπιζητῶσι τὴν ἀρχὴν
ἵνα βελτιώσῃ τὰ κακῶς ἔχοντα, νομίζομεν
ὅτι δὲν παρίσταται ποσὶς ἀνάγκη νὰ πρὸς-
ταῖ αὐτοὶ τῆς Κυβερνήσεως ἵνα ἐπέλθῃ ἡ βελ-
τίωσις; δὲν εἶνε ποσὶς ἀνάγκη νὰ γίνωσιν ἐ-
κλογαὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς ὀρισμένης προθε-
σμίας καὶ ὑποβληθῇ τὸ κράτος εἰς σημαν-
τικὰς δαπάνας, ἀποτρῆξῃ δὲ ὁ λαὸς ἀπὸ τὰς
ἐργασίας αὐτοῦ καὶ ἀναστατωθῇ ἡ διοίκησις
καὶ ἡ δικαιοσύνη. Ἀπαντες οἱ πολιτευόμενοι
οὗτοι δύνανται κάλλιστα νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν
παροῦσαν Κυβέρνησιν ἢ αὐτὴν ἀνασχηματί-
σωσιν. Μόνον οὕτω πολιτευόμενοι συντελοῦσιν
ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν καὶ τοπικῶν συμφερόντων.

Ἔργον τῶν πολιτευομένων δὲν εἶνε ἡ ἀρχομα-
νία, ἡ ἀνατροπὴ τῶν κυβερνήσεων, ἡ ἐπιδιώξις
ὑπουργικῶν ἀξιώματων καὶ ἄλλων προσωπικῶν
συμφερόντων, ἀλλὰ ἡ συνεργασία πρὸς ἀπο-
τροπὴν παντὸς κινδύνου ἐπαπειλούντος τὸ ἔ-
θνος ἡμῶν. Μέχρι τοῦδε ἡ προσωπομῖα τοῦ
πατρός τοῦ ἔθνους, ἧτις ἀπεδόθη
εἰς τοὺς βουλευτὰς ἡσιστα προσηρμόσθη. Διότι
οἱ καλοὶ οὗτοι πατέρες πάντοτε διὰ τὸ καλὸν
τῆς πατρίδος ἐργαζόμενοι (sic) μᾶς παρεσκεύα-
σαν μόνον συμφορὰς. Ὅθεν ἐπιβάλλεται νὰ στα-
ματήσῃ τὸ κ. κὼν καὶ νὰ μεταβληθῇ τὸ κοινο-
βουλευτικὸν σύστημα τὸ ἐπικρατήσαν. Ἐκείτῃ
Κυβερνήσει ὀφείλει, ἀναλαμβάνουσα τὴν ἀρχὴν,
νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι πρωτίστως τῇ ἐπιβάλλε-
ται ὁ σεβασμὸς τῶν νόμων οὐχὶ δὲ ἡ ἱκανο-
ποίησις τῶν φίλων καὶ ἡ ἐκ τῶν ἀξιώσεων αὐ-
τῶν ἀναστάσις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.
Ἡ Κυβέρνησις Πάλλη, καθόσον ἀφορᾷ τὸ ζή-
τημα τοῦτο, παρέσχεν εὐάρεστον ἐκπληξιν εἰς
τὸ ἔθνος καὶ ἴσως τὸ παράδειγμα αὐτῆς γίνῃ
ἀφετηρία νέας περιόδου. Καὶ κατὰ τὰ ἄλλα
ἐπολιτεύθη μετὰ συνέσεως καὶ ἐπιβολῆς. Ἐὰν
ἡ Κυβέρνησις αὕτη ἐκ κοινῆς τῶν ἀρχηγῶν τῶν
ἄλλων κομμάτων συνεννόησεως, ὑποστηρίχῃ
ἀναντίρρητον τυγχάνει ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ ὑπο-
βάλῃ εἰς τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς ἀπαντὰ ἐκεῖνα
τὰ νομοθετήματα, ἅτινα θὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν
βελτίωσιν τῆς σημερινῆς δυσπραχίας τοῦ Κρά-
τους καὶ τοῦ ἔθνους.

Ἡ θερμὴ δεξίωσις τὴν ὁποῖαν ἔκαμαν οἱ
καθηγηταὶ καὶ οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου
τῆς Ὁξφόρδης πρὸς τὸν κ. Καζάζην, ἐν γνῶ-
σει τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπισκέ-
ψεώς του, εἶνε μία ἀπόδειξις, ὅτι ἂν ἐσχάτως
προέβη εἰς τόσας ἐκδηλώσεις φιλοβουλγαρισμοῦ
ἢ κοινὴ γνώμη ἐν Ἀγγλίᾳ, τοῦτο προήρχετο
ἀπλῶς ἐκ τῆς ἀσφαροῦς γνώσεως τοῦ Μακεδο-
νικοῦ ζητήματος, τῆς ἐπιτηδαιοτάτης ἐργασίας
τῶν Βουλγάρων, τῆς τελείως ἐλλείψεως ἐνερ-
γείων ἐκ μέρους τῶν περιφήμων διπλωματικῶν
ἀντιπροσώπων μας. Ὁ κ. Καζάζης πρὶν διευ-
θυνθῇ εἰς τὸ Λονδίνον, ἔκαμε φανερότατα καὶ
μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν ἀνάλογον ἐνέργειαν εἰς
τὸ Παρίσι. Ἡξεύραν ἐπομένως οἱ καθηγηταὶ
καὶ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὁξφόρ-
δης τὸν λόγον τῆς ἐπισκέψεώς τοῦ κ. Καζάζη
καὶ ὑποδεχόμενοι αὐτὸν ἐνθουσιωδῶς, ὅπως τὸν
ὑπεδέχθησαν, δὲν ἀπηυθύνοντο πρὸς τὸν καθη-
γητὴν τοῦ Πανεπιστημίου, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἐμ-
πνευσμένον καὶ ἀκαταπόνητον πατριώτην, ὁ
ὁποῖος θέτει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐθνικοῦ ζή-
τηματος τὰς μεγάλας του γνώσεις, τὴν πολ-
λὴν του πείρην καὶ τὸν ἀκρίμνητον πατριωτι-
σμόν του. Οἱ καθηγηταὶ καὶ οἱ φοιτηταὶ τοῦ
Πανεπιστημίου τῆς Ὁξφόρδης, ἐνὸς τῶν ἐνδο-
ξοτέρων Πανεπιστημίων τοῦ κόσμου, φυτωρίου
τόσων ἐπιστημοτήτων τοῦ μεγάλου ἔθνους, αὐ-
τὴν τὴν φορὰν τίθενται ἐπὶ κεφαλῆς φιλελλη-
νικῆς κινήσεως, τῆς ὁποίας ἡ ἐπίδρασις θὰ εἶνε
πολύτιμος εἰς τὴν πορείαν τοῦ ζητήματος.
Πραγματικῶς ἐμπνευσμένη νεολαία καὶ σοφοὶ
καθηγηταὶ, τῶν ὁποίων ἡ γνώμη βαρύνει καὶ
ἡ σκέψις δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ γύρω, ἐπιδει-
κνύουσι φιλικωτάτην προδιάθεσιν εἰς τὸν ἀπό-
στολον μιᾶς ιδέας, καὶ ἡ δράσις αὐτὴ μὴ δια-
φεύγουσα τὸν κύκλον τῶν ἀσχολιῶν τῶν μυ-

στῶν τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἀγγλι-
κοῦ ἔθνους, μᾶς προστίθεται ὡς σπουδαῖον
ὑπὲρ ἡμῶν ἀντιστήκωκα τόσων ἀντενεργειῶν καὶ
τόσων ἀντιδράσεων.

Τὸ συλλαλητήριον, τὸ ὁποῖον παρασκευάζε-
ται ἤδη εἰς τὸ Λονδίνον, θὰ διαλύσῃ καὶ αὐτὸ
πολλὰς πλάνας, θὰ φωτίσῃ τὰ σκοτεινὰ διὰ
τὴν Ἀγγλίαν μέρη τοῦ ζητήματος καὶ θὰ ὑ-
ψώσῃ ἰσχυρὰν καὶ ἐντονὸν φωνὴν ὑπὲρ τῆς
Ἑλλάδος. Μολονότι δὲν ἐγνώσθη ἀκόμη ποῖα
πρόσωπα θὰ ὁμιλήσουν, εἶνε βέβαιον ὅτι τὴν
κἀπως ἀόριστον καὶ ἀσφαῖ φιλανθρωπίαν τῶν
Ἀγγλικανῶν ἐπισκόπων, ἡ ὁποία τόσον ζωη-
ρῶς ἀπέβη ἐναντίον μας, θὰ ἐξουδετερώσῃ αὐ-
τὴν τὴν φορὰν ἡ λογικὴ συνηγορία τῶν κατό-
χων τοῦ ζητήματος ὅχι μόνον ἀπὸ τῆς βουλγα-
ρικῆς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἐλληνικῆς τοῦ ἀπό-
ψεως. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τώρα μόνος καὶ ἀνε-
πιστήμως κατορθώνει ὁ κ. Καζάζης, ἐπιβεβλη-
μένον ἦτο νὰ εἶχε γείνη ἀπὸ πολλοῦ. Ἡ ἐρ-
γασία τοῦ κ. Καζάζη δὲν προηγείται, ἔπεται
ὅμως τῆς βουλγαρικῆς καὶ μάλιστα τὴν κατα-
διώκει. Ὁ πρόεδρος τοῦ «Ἑλληνισμοῦ» προσ-
παθεῖ ἀπλῶς νὰ ναιρέσῃ τὰς πλάνας, τὰς ὁ-
ποίας ἐπιτηδεύει ἔσπειραν οἱ Βούλγαροι καὶ
τῶν ὁποίων τοὺς καρποὺς δρέπουν ἤδη. Δυ-
στυχῶς εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἰδιαίτερος δὲν ἔγεινεν
οὐδὲ ἀπόπειρα τοιαύτης ἐργασίας. Χάρης εἰς
τὴν πρωτοφανῇ αὐτὴν ἀδράνειαν ἤλθε στιγμή
κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐνομίσαμεν, ὅτι δὲν ἔπρεπε
πλέον νὰ περιμένωμεν μίαν φωνὴν συμπαθείας
ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας. Μεμονωμένα καὶ ὅμως ση-
μαντικὰ τὰ παραδείγματα αὐτὰ, ἐπιστέφει
τώρα ἡ θερμὴ δεξίωσις τοῦ κ. Καζάζη ἀπὸ
τὴν πνευματικὴν νεολαίαν καὶ τοὺς σοφοὺς κα-
θηγητὰς τῆς Ὁξφόρδης. Ὁ ἀντίκτυπος τῆς ὑ-
ποδοχῆς προοιωνίζεται εὐδαίμων εἰς τὸ Λονδίνον
ὅπως εἰς τὸ Παρίσι ἡ οὐσθησαν συμπαθεῖς
ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος λόγοι καὶ ἀρκεταὶ ἐκατον-
τάδες ἀνθρώπων ἔφυγον μὲ πεποιθήσεις διαφο-
ρετικὰς ἀπὸ ἐκείνας τὰς ὁποίας εἶχον ὅταν εἰ-
σῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν, κατ' αὐτὸν τὸν τρό-
πον καὶ εἰς τὸ Λονδίνον τὸ φιλελληνικὸν συλ-
λαλητήριον θὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν Ἀγγλικὸν
κόσμον τὸ πολυθρύλητον ζήτημα καὶ ἀπὸ τὴν
ἄλλην τοῦ ὅψιν.

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν
Ἀθηνῶν κ. Καζάζης ἐφθασεν εἰς Λονδίνον. Οἱ
καθηγηταὶ καὶ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου
τῆς Ὁξφόρδης τοῦ ἔκαμαν ἐνθουσιωδῶς ὑποδο-
χὴν. Ὁ κ. Καζάζης ἀνγγέλει, ὅτι θὰ κάμῃ
διάλεξιν περὶ τῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν
Μακεδονίᾳ. Μεγά συλλαλητήριον διοργανίζεται
ἐν Λονδίῳ ὑπὲρ τῶν ἐλληνικῶν ἀξιώσεων. Πολι-
τικὸι ῥήτορες καὶ μεγάλοι προσωπικότητες
φιλελληνικαὶ ἐδήλωσαν ὅτι θὰ λάβουν μέρος.

Ἑλληφοῖ ἐπίσημος ἔκθεσις περὶ τῶν ἐν
τῷ χωρίῳ Ζιρόβου τῆς Μακεδονίας γενομένων
πρὸ ἡμερῶν σφαγῶν ὑπὸ τῶν ληστανταρτῶν
Βουλγάρων κατὰ τῶν ὁμογενῶν. Κατὰ τὴν ἐκ-
θεσιν ταύτην μίαν ἐκ τῶν Κυριακῶν τοῦ πα-
ρελθόντος μηνὸς καὶ περὶ ὧραν 8 π. μ. δύο
πυροβολισμοὶ ριφθέντες εἰς πολὺ μικρὰν ἀπὸ
τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου Ζιρόβου ἀπέσταν
ἐνέσπειραν τὸν τρόπον εἰς τοὺς πολυπληθεῖς
ἐκκλησιαζομένους χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι ἤρχι-

ΝΑΥΑΓΙΟΝ

σαν νὰ φεύγῃσι πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις τῆς ἐκκλησίας, ἐνῷ οἱ ἱερεῖς ἐκλείσθησαν ἐν τινι παρεκκλησίᾳ συγκοινωνοῦντι διὰ μικρὰς θύρας μετὰ τοῦ ἱεροῦ Βήματος. Οἱ συμμορφῆται Βούλγαροι κατέλαβον τὴν ἐξόδον τῆς ἐκκλησίας καὶ εἰσῆλθον ἐν αὐτῇ ἐπιβάλλοντες τὴν σιγὴν καὶ τὴν τάξιν διὰ τῶν ξιφῶν εἰς τοὺς ἐκκλησιαζομένους. Κατόπιν συνέλαβον 4 ὁμογενεῖς τοὺς Κ. Χρηστίδην, διδάσκαλον, Ζαφείριον Ἰωάννου, Ν. Γέρμαν καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Δημήτριον καὶ τοὺς ὠδήγησαν ὀλίγον μακρὰν ἐξωθὴ τοῦ χωρίου, ὅπου τοὺς κατέσφαξαν κάτωθι ἐνὸς δένδρου διὰ πολλῶν κτυπημάτων σπάθης. Εἰς τὸν διδάσκαλον Χρηστίδην ζητήσαντα νὰ τῷ χάρισται τὴν ζωὴν ἀντὶ λυτρῶν, οἱ αἰμοκαρεῖς κακοὺργοι ἀπήντησαν ὡς ἑξῆς :

— Σκύλλε, ποῦ ἤρθες νὰ γυμνῇς εἰς ἐξὸν χορὸν ἡμεῖς τὴν ψυχὴν σου μόνον θέλομεν. — Ἐπειτα οἱ λησταντάρται ἀπεπειράθησαν νὰ διαρρήξωσι τὰς θύρας τοῦ παρεκκλησίου ἐν ᾧ ἦσαν κλεισθέντες οἱ ἱερεῖς. Πληροσφηνέντες ὅμως, οἱ ἥρωες ἀπόσπασμα τουρκικὸν ἐναντίον των, παρατήρησαν καὶ ἀνεχώρησαν ἀρκεσθέντες εἰς τὴν σφαγὴν τῶν τεσσάρων ὁμογενῶν.

Τὴν προῶν τῆς Τρίτης ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη εἰς ἀκράσιν τριάντονα καὶ ἐννέα πρόσωπα ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ βιβλίον τῶν παρουσάτων. Μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν οἱ βουλευταὶ κ. κ. Καραπάνος, Δαούτης, Δημόδωρος, Γεωργιάδης, Στεφανόπουλος καὶ Μαμουίνης. Ἐπίσης παρουσάθησαν εἰς τὸν Βασιλεῖα ὁ πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου κ. Εὐταξίας καὶ ὁ πρόεδρος τῶν Ἐρετῶν κ. Σπιθόκης. Αἱ παρουσιάσεις θὰ ἐξακολουθῇσιν καὶ τὴν προσεχῇ Τρίτην. Ἐξ ὧν τῶν παρουσασθέντων ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως περισσώτερον ἐκράτησεν ὁ Α. Μεγαλειότης τὸν βουλευτὴν Ἀρτῆς καὶ πρῶτον ὁμογενὴ κ. Κ. Καραπάνον μετὰ τοῦ ὁποῖο διὰ μακρῶν ὁμιλίαι περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως. Λέγεσθαι ὅτι ἡ συνδιάλεξις αὕτη τὸν Βασιλέως μετὰ τὸν κ. Καραπάνον ὑπῆρξε σπουδαία, διότι ὁ Α. Μ. καὶ γνώμας ἐζήτησε παρὰ τοῦ διακεκριμένου πολιτευτοῦ ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων καὶ ἀνεκρίνωσεν εἰς αὐτὸν σκέψεις τινὰς περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν δεόν νὰ ὑπερηλθῶσιν αἱ σημερινὲς δυσχερεῖς περιστάσεις. Τὸν πρῶτον τοῦ Πανεπιστημίου ἠρώτησεν ὁ Βασιλεὺς περὶ τοῦ τελευταίου κινήματος τῶν φοιτητῶν, ἐξέφρασε δὲ τὴν λύπην τοῦ διότι ἀποστάσεις οἱ φοιτηταὶ δημιουργοῦν ζητήματα. Ὁ κ. Πρύτανης ἐδωκε διαφόρους πληροφορίες εἰς τὸν Βασιλέα περὶ τῶν Πανεπιστημιακῶν καὶ διεβεβαίωσε τὴν Α. Μεγαλειότητα, ὅτι ὁριστικῶς πλέον οἱ φοιτηταὶ ἡσύχασαν.

Μεταξὺ τῶν καλῶς πληροφορημένων κύκλων ἐδεδοικτο γῆρας τὴν ἐσπέραν ὅτι ὁ κ. Καραπάνος ἀναλαμβάνει τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν ἀνασχεματισθεμένην ὁπιοῦ τοῦ κ. Ράλλη Κυβέρνησιν. Ἡ ἰδέα αὕτη ἐνισχυέτω ἐν μᾶλλον κατόπιν τῶν δηλώσεων τῶν δημοσιευθεῖσιν προχθὲς τὴν ἐσπέραν εἰς τὴν συνάδελφον α' Ἐστίας ἐν σχέσει μετὰ τὴν γνώμην, ἣν ἐγνώσθη ὅτι ὁ κ. Καραπάνος ἐξέφραγεν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα κατὰ τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ παρουσίαν του. Αἱ δηλώσεις αὗται ἐγνώσθη ὅτι προήρχοντο ἐκ μερῶν τοῦ κ. Καραπάνου, ὑποδείξαντος, ὡς λέγεται, εἰς τὸν Βασιλέα, ὅτι πρέπει νὰ ληφθῶσιν ἐξάπαντος δραστήρια οικονομικὰ μέτρα ἢ περιστολὴ δὲ τοῦ κακοῦ καὶ ἡ πρόληψις μεγαλειτέρως ἐπιδεινώσεως τῆς οικονομικῆς καταστάσεως θὰ ἐπέλθῃ ἐὰν δὲν διαλυθῇ ἡ Βουλὴ. Οἱ στενῶς συνδεδεμένοι μετὰ τοῦ κ. Μαυρομυλάκη ἐδεβαίουσαν ὅτι ὁ ἐξ Οἰτύλου πολιτευτὴς δὲν θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἀνασχεματισθεμένην Κυβέρνησιν, ἀλλὰ θὰ παρατηρήσῃ συμφῶνως πρὸς τὰς δηλώσεις, εἰς ἃς πρὸ ἡμερῶν προέβη σχετικῶς μετὰ τὴν στάσιν ἣν θὰ τηρήσῃ κατὰ τὴν λύσιν τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος.

Τὴν προῶν τῆς Δευτέρας συνεκρούθησαν πρὸ τοῦ λιμένος τῆς Ἰθάκης τὰ ἀτμόπλοια «Πύλαρος» καὶ «Ἀσσο». Ἐκ τῆς συγκρούσεως ἡ μὲν Πύλαρος ἐδυσίσθη ἀμέσως ἡ δὲ Ἀσσος ὀπισθοχώρησεν πρὸς τὸν λιμένα ἐδυσίσθη μέχρι τοῦ καταστρώματος. Ἀμφότερα τὰ πλοῖα ἐξετέλουν τὴν γραμμὴν τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου καὶ συνηγωνίζοντο λυσσωδῶς τὸσον διὰ τὴν ὑποβίβαν τοῦ ναυίου ὅσον καὶ διὰ τὴν ταχύτητα. Οἱ πλεῖστοι φρονοῦσιν ὅτι ἡ σύγκρουσις ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα τοῦ συναγωνισμοῦ ἄλλοι ἀποδίδουσι ταύτην εἰς ὅλους τυχαίον γεγονός. Ἡμεῖς λαμβάνομεν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποδείχθῃ τὸ ἀντίθετον, τὴν ὡς ὀρθὴν θεωρουμένην γνώμην, τούτοις ὅτι ἡ σύγκρουσις ὑπῆρξε τυχαία. Τοῦδε δὲ πρῶτομεν, διότι τὰ πλοῖα δὲν διηρθύνοντο πρὸς τὸν αὐτὸν λιμένα ἀλλὰ ὅλους ἀντίθετον. Ἡ Πύλαρος εἶγεν ἀναχωρήσει ἐκ Πειραιῶς μετὰ 140 περίπου ἐπιβάτας, ἡ δὲ Ἀσσος ἤλκετο εἰς Πειραιᾶ ἐν Ἰθάκῃ δὲ τὸ ἐν πλοῖον εἰσέρχεται εἰς τὸν λιμένα, τὸ δὲ ἕτερον ἐξέρχεται. Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρῶτον εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ καὶ οἱ δύο εὐθύνονται ἐπὶ ἀμείει. ἡ δὲ κυβερνήτης ἔχει καθήκον νὰ τιμωρήσῃ αὐτοὺς διότι οὕτως ἐπιπολαίως καὶ ἀσυνειδήτως διακυβεύουσι τὴν ζωὴν τῶν πολιτῶν καὶ θυθίζουσι ὀλοκλήρους οἰκογενεὰς εἰς θλίψεις καὶ στερήσεις.

Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐπιβατῶν τῆς «Πύλαρος» δὲν ἐγένετο ἀκόμη ὀρισμένως γνωστὸν ποῖον καὶ ποῖον εἰνε οἱ πνιγνέντες. Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ ἀριθμὸς τούτων δὲν εἶνε πόσον μέγας, ὅσον τὴν ἑσπέραν αἱ πρῶται τῆς προχθινῆς νυκτὸς συγκεντρώμεν εἰδήσεις.

Ἐπίσημον τηλεγράφημα τῶν ἀρχῶν Ἰθάκης ἀναφέρει ὅτι οἱ πνιγνέντες ἀνέρχονται εἰς 7, ἐξ ὧν εἶνε γνωστοὶ τινες. Τὰ ὀνόματα τῶν ἄλλων θὰ γνωσθῶσι μετὰ τὴν ἐξαγωγήν τῶν σωμάτων ἐκ τοῦ διαμερίσματος τῆς β' θίσεως, ἐνῷ ὡς γνωστὸν, ἐγένετο ἡ μεγαλειτέρα καταστροφή.

Εἰς πλοίαρχος, ὅστις ρημίζειται διὰ τὰς γνώσεις καὶ τὴν πείρην αὐτοῦ, εἶπεν εἰς σχετικὴν περὶ τοῦ δυστυχήματος ἐρώτησιν τὰ ἑξῆς: «—Τὸ μέρος, εἰς τὸ ὅπου ἐλάβε χώραν ἡ σύγκρουσις καὶ ὁ πρῶτος κατα τὸν ὁποῖον ἐγένετο αὐτὴ ἐξ ἀντιθέτου φορὰς τῶν δύο ἀτμόπλοιων, ἀποδεικνύει ὅτι εἰς οὐδέν τῶν δύο πλοίων ἄνθρωποι πέπευ ἀποδοθῇ εὐθύνῃ. Τὸ μέρος αὐτὸ μόλις ἔχει πλάτος 150 μέτρων, ὁ περικεῖται δ' αὐτοῦ βράχοι, οἵτινες ρίπτουσι σκιά, ἡ ὁποία βεβαίως ἐπηλύσαν τὸ σκότος τῆς πρωινῆς ὥρας, σκοτεινότερος καὶ ἐνεκα τῆς ἐπικρατοῦσης ὀμίχλης, τὴν ὁποία ἡμεῖς οἱ ναυτικοὶ ὀνομάζομεν κοινῶς ποῦσι. Ἀλλως τε καὶ οἱ δύο πλοίαρχοι εἶνε ἐκ τῶν καλλιτέρων. Τὸ μόνον σφάλμα αὐτῶν ἦν ὅτι δὲν ἐφορμίζαν, ὡς ἐπρεπεὶ νὰ γίνοντο εἰς αὐτὴν τὴν περιστάσιν, ἀλλὰ δὲν γινώσκοντες ἀκόμη ἐν τούτῳ εἶνε ἀληθές». Ἄλλος ὅμως πλοίαρχος, ἐπίσης ἐκ τῶν καλλιτέρων, ἔχει ἀντίθετον πρὸς ταῦτα γνώμην. Οὗτος ἐπιρίπτει τὴν εὐθύναν εἰς τὸν συναγωνισμὸν α'—Τὰ [εἰσερχόμενα ἀτμόπλοια, εἶπεν, εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἰθάκης, πρέπει ν' ἀντικρούσων ἀπὸ ἰσχυρὴν ἀπόστασιν τὸ στόμιον μίον τοῦ λιμένος. Τὰ ἐρχόμενα ὅμως ἀπὸ τὰς ὥρας, ἀποφύγουσι τὴν καμπύλν αὐτήν. Αὐτὸ δὲ φρίνεται, εἰ ἐκάμει καὶ αὐτοὶς, ὡς ἐπρεπεῖ ἀντιμέτωπος εἰς τὴν καμπὴν τοῦ ἀκρωτηρίου μετὰ τὴν ἐξερχόμεν «Πύλαρον», ὅτε πλέον οὐτε καίρην εἶχεν, οὐτε δυνατόν ἦτο νὰ ἀνακρίψῃ τὴν φορὰν τοῦ πλοίου, τὸ ὅπου οὕτω μεθ' ὁρμῆς ἐπέπεσε πρὸς τὴν «Πύλαρον» καὶ ἐπέφερε τὴν καταστροφὴν.

Ὁ εἰσαγγελεὺς Κεφαλληνίας ἀνεχώρησεν εἰς Ἰθάκην.

Ὁ εἰρηνοδίκης ἐξακολουθεῖ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς ἀνάκρισιν τοὺς ἐπιβάντας ἀμφοτέρων τῶν πλοίων. Μέχρι τοῦδε ἐκρηβέθη, ὅτι τὰ ἐκδρασθέντα πτώματα ἀνήκουν εἰς τοὺς Γ. Δόγκαν, ὑπολογιστὴν καὶ λιμεναρχὴν Λευκάδος, Πανα-

γῆν Λάνδον, ἐκ Μακρωτικῶν τῆς Πυλάρου (Κεφαλληνίας), καὶ Τηλέμαχον Γουγγῆν, ἱερέα ἐκ Κατούνης.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Πεντακόσιι περίπου φοιτηταὶ ὑπῆρχον τὴν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ὑποβλήσαντες ἀναφοράν ὑπὲρ τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς Συγγροῦ κρατούμενων συναδέλφων των. Τὴν ἀναφοράν περιέφερε ἀνὰ τὰς Σχολὰς προχθὲς ὁ φοιτητὴς κ. Ἀλ. Βασιλόπουλος ζητῶν τὰς ὑπογραφὰς τῶν συναδέλφων του, ἀλλ' εἰς τὴν Χημείαν, ὀλίγον μετὰ τὸ τέλος τῆς παραδόσεως τοῦ κ. Χρηστομάνου, φοιτητὰς τινες ἠρνήθησαν νὰ ὑπογράψουν ἀποκρούσαντες μετὰ τινος θυροῦ ὡς ἀσπουγνὸν τὸ μέτρον. Εὐτυχῶς ἡ τάξις δὲν διαταράχθη ἐπικρατήσεως συνέσεως μεταξὺ τῶν ἀντιφρονούντων.

Ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Ριζαὶτ βέης ἐπεσερεφίς προχθὲς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Ράλλην παρέμεινε παρ' αὐτῷ ἀπὸ τῆς 11ης μέχρι τῆς 12ης ὥρας. Καὶ πάλιν δὲ μετὰ μεσημβρίας μεταβὰς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐσχ' μετ' αὐτοῦ μακρὰν ἰδιαίτησαν συνέντευξιν διεκρίσασαν ἀπὸ τῆς 2ης ὥρας μέχρι τῆς 3 1/2 μ. μ. Εἰς ἀμφοτέρους τὰς μακρὰς ταύτας ἰδιαίτερας συνομιλίας, ἐν ἡμέρᾳ ὅρμηνει διπλωματικῶν ἐπισκέψεων ἀπεδοῦν μεγάλη σημασία, παρατηρήθεντος καὶ τοῦ γεγονότος ὅτι εὐθὺς μετὰ τὴν πρωινήν ἐπίσκεψιν τοῦ Τούρκου πρεσβευτοῦ ἐπείσυνεν εἰς τὰ ἑλκόμενα καὶ εἰσῆλθη ἀμέσως παρὰ τὴν Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ ὁ κ. Πρωθυπουργός. Πλὴν δὲ τούτου παρατηρήθη ὅτι καὶ ὁ Ριζαὶτ βέης ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἦτο πολυσχολῶς ἐν τῇ Τουρκικῇ πρεσβείᾳ καὶ ὅτι μακρὰ κουμπογραφικὰ τηλεγραφήματα ἐπέσυνεν νὰ διαβιβάζῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν μετὰ τὰς δύο ἐπισκέψεις του.

Κατόπιν τῆς γνωστῆς συμφορῆς εἰς Σκωπία τῶν ἡμετέρων μετὰ τῶν Σέρβων ἡ ἐκεῖ Ἑλληνικὴ ἐκκλησία παραμένει κλειστή. Ἐνεκα τούτου ἐπικρατεῖ ἐρεθισμός παρὰ τὴν ἡμετέραν, οἵτινες ἀναμένουν διαταχὴν τοῦ ἀνοίγματος τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ Πατριαρχείου.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον πλημμελήσαντες ὁ ποταμὸς Νέδων κατέκλυσε διὰ τὸν ὅδον αὐτοῦ ὀλοκλήρον τὴν πόλιν τῶν Καλαμῶν, καταστρέψας καταστάματα καὶ οἰκογενεὰς ὀλοκλήρους. Αἱ ζημίαι ὑπολογίζονται ὡς υπερβαίνουσιν τὰς 500,000 δραχμῶν. Ὁ διάδοχος ἐπιθεωρήσας τὸν στρατὸν τῆς Θεσσαλίας ἐπανήλθε τὴν Δευτέραν καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἄλλων στρατιωτικῶν σωμάτων. Ἀνεβλήθη καὶ πάλιν διὰ τινὰς ἡμέρας ἡ καθόδος τῆς Μ. Δουκίσσης Μαρίας καὶ τοῦ Μ. Δουκὸς Γεωργίου εἰς Ἀθήνας. Ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλεῖσα θὰ ἔλθῃ τὴν προσεχῇ ἐδομάδᾳ ἐκ Ρωσίας μόνον. Μεθ' ὃ ἡ Ἀμερική τῇ θ' ἀποπλεύσῃ εἰς Γαλλίαν ὅπως παραλάβῃ τὸ Δουκικὸν ζεύγος. Οἱ Περσικαὶ τὰ ἐχρεώσθησαν κυριολεκτικῶς μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Μητροπολίτου ὡς δικαστικοῦ ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς προσεχέας ἐκλογὰς. Τῆς αὐτορρησίας τοῦ κ. Μητροπολίτου ὡς λαβὸν πείρην καὶ οἱ ἡλείοι κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογὰς. Ὁ Βασιλεὺς θ' ἀπονεύμῃ πρὸς τὴν τῶς πρεσβευτὴν τῇ Ἀγγλίᾳ κ. Ἐτςερτον τὸν Μεγαλόσταυρον. Εἶνε συγγενὴς τῆς ἀποκατεστημένης παρὰ τοῦ Βασιλέως πρὸς πάντα ἀναχωροῦντα πρεσβευτὴν. Ὁ Σ. Μητροπολίτης παρέμεινε προχθὲς ἐπὶ μίον ὥραν μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνεργασίας των ὁ Βασιλεὺς ἐζήτησε πολλὰς πληροφορίες τῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπὲρ τῶν Μακεδόνων ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὸν καταρτισθέντα προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1904 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἀνεγράφη πίστωσις ἐκ 500,000 φρ. γρ. ἀπέναντι τοῦ ποσοῦ τῶν 1,500,000 φρ. γρ. τὸ ὅπου θὰ ἀπαιτηθῇ διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν λεβήτων τῶν τριῶν θερμητῶν. Ἐκτὸς τούτου ἀνεγράφη καὶ ἑτέρα πίστωσις εἰς 160,000

φρ. γρ. διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν λεβήτων τῶν πέντε θερμητῶν τορπιλλοῦλων, τοῦ ὑπολοίπου ποσοῦ ἐξ 80,000 φρ. γρ. καταβληθέντος πρὸ πολλοῦ εἰς τὰ ἐν Γαλλίᾳ ναυπηγεῖα «Βουλάρων». Ἐνεκα τῶν τελευταίων βροχῶν ἡ γραμμὴ τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς Λαοκώσσης ὤσπερ εἰς πολλὰ μέρη καθίζησιν, αἱ δὲ ἐπιχωματώσεις αὐτῆς παρεσύρθησαν ὑπὸ τὴν ὑδάτων. Εἰς τ' Ἀνάκτορα παρετέθη προχθὲς τὸ ἐσπέρας γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας. Εἰς τὸ γεῦμα πλὴν τοῦ Ριζαὶτ βέη παρεβήσαν τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν τῆς πρεσβείας, οἱ ὑπασιπαστὶ τοῦ Βασιλέως καὶ ὁ μαργαβ κ. Βάσσο. Τὸ γεῦμα διήρκεσεν ἀπὸ τῆς 8 μ. μ. μέχρι τῆς 9 1/2 ὥρας. Ὁ Βασιλεὺς συνουδόμενος ὑπὸ τὴν κεκλημένῳ μετὰ τὸν πρὸς τὸ γεῦμα τὸν εἰσῆλθεν εἰς τὴν μικρὰν αἴθυσαν ὅπου προσεβήθη ὁ καφές. Μετὰ τοῦ Τούρκου πρεσβευτοῦ συνομιλήσεν ἡ Α. Μ. ἐπ' ἀρετῇ ὥραν ἰδιαίτερον ἐν τῷ καπνιστηρίῳ. Πλὴν τῶν ἀνωτέρω παρεβήσαν εἰς τὸ γεῦμα καὶ ἡ πρεσβεία τῆς Τουρκίας ὡς καὶ ὁ ἐν Βουλκορστῶν Ἑλλαν πρεσβευτὴς κ. Ἀργυρόπουλος.

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐλήφθησαν ἐξ Αἰγυπτῶν ὑπὲρ τῶν Μακεδόνων 10,000 φρ. γρ. προερχόμενα ἐξ ἐράνων μεταξὺ τῶν αὐτῶν ὁλογομένων. Πρὸ πέντε ἀκριβῶς ἡμερῶν ἐλήφθησαν ἐξ Αἰγύπτου 74,000 φρ. γρ. τὰ ὅποια τὸ ὑπουργεῖον ἀπέστειλεν εἰς τὸν ἑπίκουρον Ἐπιτροπὴν τῶν Μακεδόνων. Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν κατηρτίσθη περὶ τοῦ προσωπαρχοῦ κ. Πεταλὰ νομοσχέδιον ὑπὲρ μεταρρυθμίσεως τοῦ στρατολογικοῦ νόμου. Δι' αὐτοῦ περιορίζονται οἱ λόγοι τῆς ἀπαλλαγῆς καὶ κανονίζεται ὁ τρόπος τῆς διαβίσεως τῶν ἐκ τῆς ἀπαλλαγῆς χρημάτων. Ἐπίσης κατηρτίσθη ὑπὸ τοῦ κ. Πεταλὰ νομοσχέδιον περὶ βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τῶν ἀνυπολόγων καὶ ὑπολοχῶν.

Οἱ ἀκαταλόγηστοι συναγωνισμοὶ τῶν ἀτμόπλοιων εἰσάγονται εἰς τὴν ἡμετέραν διτάξιν.

Κατὰ τὸ τελευταῖον ἀπὸ Βόλου ταξιδί τῆς ἡ «Λοκαστὴ» τοῦ Κομνηνοῦ κατεδιώκετο ἀγρίως ἀπὸ τῆς «Ἀργολίδας» καὶ τῆς «Ἰον» τῆς Νέας Ἀπομποῦ-ἡ ἱταλίας.

Παρὰ τὸ Σπύριον δὲ ἀνεπτύχθη τοιαύτη ταχύτης, ὅτε ὀλίγον δεῖν θὰ ἐλάμεν καὶ ἄλλα ἀποτελέσματα τῆς ρηθηνῆς συγκρούσεως.

Πεντακόσιαι χιλιάδες παλαιὴν χαρτονομισμάτων ἐμπροσλήθησαν χθὲς ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου.

Ἡ ποσὴς τοῦ ὕδατος τοῦ δήμου Ἀθηναίων ἤλκετο κατὰ πέντε ὁκάδας ἕνεκα τῶν τελευταίων βροχῶν.

Ὁ ἐρευνῶνς Νοέμβριος εἶνε ὁ βροχερώτερος ποῦ ἔτιεν αἱ Ἀθῆναι.

Τὸν περὶ ἔχει οἷον ὅτε διὰ νὰ ἐξαντληθῇ τὸ καύσιον, πέπειε ἡ Γερουσία τοῦ Ζαχαράτου νὰ πλὴν διατάξῃ ποτήρια νερὸ τὴν ἡμέραν.

Ἡ Ἀλβανία ἂν θὰ ὑπάρχῃ ἕως τότε Γερουσία.

Πλείστα μέλη τῆς ἐκτετατωμένης ἑνεκα τῆς ἡμετέρας.

Ἡ βροχὴ μᾶς ἔκαμε ν' ἀριθμήσωμεν ὅχι ὀλίγα καὶ εἰς τὰς Ἀθῆνας.

Τὰ περισσότερα ἔγιναν εἰς τὴν Ὀμόνοϊαν.

Πολλοὶ δυστυχεῖς διαβάται ἐκινδύνευσαν νὰ πνιγῶν.

ΜΙΑ ΩΜΡΕΑ

Μετ' ἀπείρου ἡμῶν εὐχαριστήσεως πληροφορημένοι ὅτι ὁ ἐκ Κώου Βίτσης καὶ ἐν Ἀλεξανδρίᾳ διαμένων ἀξιότιμος κ. Φίλιππος Βιζιούλος, ἐμπροσθομήχανος, περὶ οὗ ἀπὸ τῶν πτελῶν τούτων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡγγέλματι ὅτι δωρεῖται τῇ ἰδιαίτερᾳ ἐαυτοῦ πατρὶς σημαντικὴν ποσὴν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς σχολῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς καὶ τὴν ὑπαντρίαν πτωχῶν κορασιῶν, ἀπέστειλε πρὸς καιροῦ τὴν πρῶτην δόσιν τῆς δωρεᾶς τοῦ ἐπιστάσεως οὗτω τὰς ἀπαιτήσεις εὐχὰς τῶν κατοίκων καὶ εὐχαριστίας. Δι' αὐτὴν καὶ κατὰ τὴν Κώου Βίτσης στερομένην ἀνατροφῆς ποσὴν μετὰ μεγάλης στενοχωρίας καὶ καθόλου νὰ συντηρήσῃ τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἔργα τῆς, ἥδη ὅμως κατόπιν τῆς γεννομένης αὐτῆς προσφοράς τοῦ φιλοπατρίδος τέ-νου τῆς οὐ μόνον ἀπαλλάσσεται τῆς πρῶτης στενοχωρίας, ἀλλὰ καὶ ἐνισχύεται εἰς τὴν βελ-

τίωσιν καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν. Ἐπὶ δὲ εὐχαριστή-τερον εἶνε τὸ μετὰ μεγάλης ἐπιτάσεως διαδο-μενον καὶ μακίστα παρὰ τῶν δυναμένων νὰ γνωρίζωσι τούτο, ὅτι ἡ γενναιοδωρία τοῦ νέου τοῦτο ὑψηλόφρονος τέκνου τῆς ἄλλοτε πλημυροῦσας τοιοῦτον ἀτυχοῦς Ἡπείρου δὲν θὰ σταματήσῃ ἕως ἐδῶ, ἀλλὰ θὰ ἐπεταθῇ ἐτι μᾶλλον. Φαίνεται δὲ ὅτι ἐν τῶν πρώτων με-λημάτων αὐτοῦ θὰ εἶνε καὶ ἡ μεταφορά τοῦ ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ χωρίου νεκροταφείου ἐξωθεν, χρησιμεύοντος καὶ διὰ τὰς δύο κοινότητας Ἀνω καὶ κάτω Βίτσης, ὡς καὶ ἀνδρῶν κοινῆς σχολῆς, ἵνα οὕτω κατατῇ ὅσον τὸ δυνατόν τε-λιωτέρας καὶ ἐπομένως εὐεργετικότερα αὐτῇ. Ἐνόνοντες καὶ ἡμεῖς μετὰ τῶν λοιπῶν συμπατριωτῶν τὰς ἐνθέρμας εὐχαριστίας μας πρὸς τὸν διακεκμημένον πατριώτην καὶ τῷ εὐχόμενῳ ἀπὸ μέσης καρδίας, ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐνισχύσῃ αὐτὸν ἐν τῇ ἀποπερατώσει τοῦ εὐγενοῦ ἔργου, τὸ ὅπου ἀνέλεος καὶ τῷ παρὰσχῇ πᾶν ὅτι ἡ γενναία του ψυχὴ ἤθελε ἐπιθυμήσῃ.

ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1873

Κεντρικὸν ὑποκατάστημα ἐν Κων/πόλει

ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιῇ, Πάτραις
καὶ Βόλῳ

Παράρτημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ

Ἐνεργεῖ: Ἀγοραπωλητικὰ Συνελλήγματο-
ς καὶ Χρυσῶν. — Ἐκδίδει πιστωτικὰ ἐπιστο-
λά, ἐπιτάγῳ ἐπὶ τῶν ὑποκαταστημάτων καὶ
τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ἀνταπο-
κριτῶν τῆς. — Προεξοφλήσεις. — Εἰσπράξεις ἐπι-
ταγῶν φορτωτικῶν, τοκομεριδίων κλπ. — Ἀγο-
ρὰν καὶ πώλησιν τίτλων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐ-
ξωτερικῷ.

Λέγεται καταθέ- εἰς πρώτην Ζητήσιν 3 ο)ο
οὐς εἰς τραπε- μετὰ τρεῖς μῆνας 3 1/2 ο)ο
ζογραμμάτια μετὰ ἐξ μῆνας 3 1/2 ο)ο
πληρώσεως | » ἐν ἔτος 4 ο)ο
» 2 ἔτη καὶ ἐπ. 5 ο)ο

Διὰ καταθέσεις εἰς χρυσὸν ἢ Τράπεζα πλη-
ρώνει τόκον ἀνωτέρων.

Ταμειντήριον. Λέγεται καταθέσεις ἀποδο-
τέας εἰς πρώτην Ζητήσιν μετὰ τὸν 4 ο)ο.

Ανατοκιστικὰ Καταθέσεις. Ὅπως ἐνθαυρήν
τὸ πνεῦμα τῆς οικονομίας παρὰ τῷ Λαῷ ἐν Ἑλ-
λάδι ἡ Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίστεως τῆς
Ἑλλάδος ἐγκαινιάζει τὴν νέαν ὅλως διὰ πι-
στωτικὸν ὅδρον ὑπερῆσαν ταύτην, δραχμῶν 1
1ον Κατὰ μνηνιαία 10 μέχρι 100 δραχμῶν
2ον » ἐπ' ἀπὸ 1000 μέχρι 100,000 φρ.
Διὰ μνηνιαί

κ' εἶνε γνωστότατος στὸν τόπο του, στὴν ἐπαρχία του καὶ στὸ ποιητικώτατο χωριό του, στὴν πρωτεύουσα ὅμως ἐδῶ εἶνε ἄγνωστος ὡς συγγραφέας.

Εἶναι πολὺ περίεργος τύπος ὁ νέος συγγραφέας μας, γιατί μ' ὅλη τὴ συγγραφικὴ του νεότητά ἔχει ἐγωϊσμό. Ὁμῆρου. Αὐτὸ τὸ ἐλάττωμα ἢ θὰ τὸν δοξάσῃ ἢ θὰ τὸν χαντακώσῃ.

Εὐτυχῶς γιὰ τὸν ἰσχυρόγνωμο συγγραφέα ἡ καλὴ ὄψις εἶναι πολὺ μεγάλη, ὅσο μεγάλη εἶνε ἡ πιστὴ καρδιά, ποὺ ἀγαπᾷ τὸ ταίρι της αἰώνια, ὡς τὸ μνημειο, ὡς τὸν Κάτω - Κόσμο!

Τὸ ἱστορικὸ τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Σωτ. Κορτσᾶ, ὅλο κ' ὅλο εἶναι ἡ ἱστορία ἐνὸς πολυκαταπλημένου ἀντρογύνου, ποὺ ξεχωρίστηκαν λίγες μέρες ὕστερα ἀπὸ τὸ γάμο τους γιὰ νὰ μὴν ἀνταμωθοῦν ποτέ, κ' ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία συνεχεται μέσα σὲ 48 γράμματα τῆς ἡρώιδος τοῦ βιβλίου τῆς Βάσιως πρὸς τὸν ἀντρα της, τὰ ὁποῖα γράμματα λαμβάνει ὁ συγγραφέας τὴν ὥρα ποὺ χαροπολέμας τὸ ἀγριοπούλουδο τοῦ Πίνδου ἢ Βάσιω, καὶ σβοῦσαν γιὰ πάντα τὰ μάτια της, ἀπὸ ἑνα χωριανό του, ποὺ ἔφερε τὴν εἰδησιὴ ὅτι ὁ ἀντρας της εἶχε πεθάνει μιὰ δὺς βδομάδες πρίν.

Τὸ μυθιστορηματάκι αὐτὸ γιὰ τοὺς Ἑπειρώτες εἶναι μιὰ μεγάλη καὶ τραγικὴ ἡθογραφία τῆς πατρίδος τους. Μέσα στὲς γραμμὲς ὁ ξενοτεμένος Ἑπειρώτης ἢ τὸν ἐαυτό του ἢ τὴ γυναῖκά του, ἢ τὸν ἀδερφό του, ἢ τὴν ἀδερφή του, τέλος πάντων κάποια δική του καὶ ἀγαπημένη του φυσιογνωμία. Καὶ δὲν περιορίζεται μόνο στὸ κύκλο τοῦ συζυγικοῦ βίου ὁ συγγραφέας, ὁ ὁποῖος, ἂν καὶ ἀνύπαντρος, τὴν ψυχολόγησε βαθύ, πολὺ βαθύ, μὲ τὲς χαρὲς του καὶ μὲ τὲς λύπες του, τὰ γέλοια του καὶ τὰ δάκρυά του, ἀλλὰ ξεφεύγει πότε-πότε καὶ μᾶς παρουσιάζει χίλια δὺς ἄλλα πράγματα τοῦ ἀγροτικοῦ βίου, τοῦ ἐλληνικοῦ βίου, ὡς ἀντίθεση στὸ βίο τῶν πόλεων, ποὺ δὲν εἶναι καθόλου ἐλληνικός. Βλέπομε σὲ σὲ πανόραμα τὸν «πεπρὸ ξενιτημένο γιὰ τὰ ξένη» μὲ μιὰ φτωχὴ βάρδα, ποὺ ξεκινάει τ' ἀγγονάκι της καὶ πρέπει ν' ἀχῶμε θωρακισμένη τὴν καρδιά μας μὲ πολὺ ἀναισθησία γιὰ νὰ μὴν πορτίσωμε νὰ μὴ κλάψωμε.

Τόση ζωὴ εἶναι ἡ φυσιογνωμία τῆς Ἑπειρώτισσας Βάδως, ποὺ κουνάει τ' ἀγγόνια της πλείοτε ἀπὸ τὴ μάνα τους, ποὺ νόμιζα, ὅταν διάβριζα ἐκείνη τὴν ἐξοχὴ περιγραφὴ, ποὺ θὰ ζήλευαν οἱ μεγαλείτεροί μας διηγηματογράφοι, ὅτι ἄκουσα τοὺς ἀναστεναγμούς της, κ' ἐβλεπα νὰ τρέχουν βρῦση τὰ δάκρυά της

ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΣΧΙΣΜΑ

I.

Σωθρῶταται εἶνε αἱ λεπτομέρειαι τῆς παραίτησεως τοῦ ἀνθίμου τοῦ ΣΤ' καὶ ἐνδεκτικαὶ τῶν τότε βυρσοδομουμένων κατὰ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ὁ Ἀνθίμος ἐπέμενε εἰς τὴν ἀλλαγὴν τοῦ σχήματος τῶν Βουλγάρων κληρικῶν καὶ ἡζίου ἐντονώτατα παρὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης τὴν λήψιν τοῦ μέτρου τούτου. Ἀλλὰ τότε ἐτελεῖτο συνωμοσία κατὰ τοῦ Πατριάρχου ἐν τῇ Ρωσικῇ Πρεσβείᾳ εἰς ἣν ἐλάμβανε μέρος ὁ πρῶτος Πατριάρχης ὁ Β' καὶ ὁ νῦν Πατριάρχης Ἰωακείμ ὁ Γ' τότε Μητροπολίτης Βέρνης, ἐπὶ τῷ ὄρει, ἵνα ὁ μὲν πρῶτος καταλάβῃ καὶ αὐτὸς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον, ὁ δὲ δεύτερος προχειρισθῇ εἰς ἀνωτέραν ἑδρὰν μετατιθέμενος ἐκ Βέρνης εἰς Θεσσαλονίκην, ὑπὸ τοῦ πρώτου καταλαμβάνοντος τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον.

Οἱ ῥῶσοι λοιπὸν ὑπεστήριζαν τὸν πρῶτον διότι ὑπεσχέθη αὐτός νὰ μὴ ἐπιμενῇ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀλλαγῆς τοῦ σχήματος, ὅπερ θ' ἀπετέλει τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου. Οὕτως ἤρξατο συστηματικὴ κατὰ τοῦ Πατριάρχου Ἀνθίμου ἀντενεργεῖα, οἱ δὲ συνωμόται προὐκάλεσαν διαμαρτυρίας καὶ ὀχλοκρατικὰ κινήματα παρὰ τοῖς

ἀπὸ τὰ μισοσθημένα της τὰ μάτια.

Ἀλλὰ ἐκεῖ ποὺ ὁ συγγραφεὺς σηκώνεται πλείοτε καὶ φτάνει σ' ἑνα ποιητικὸ ἐπίπεδο εἶνε ὅταν ἡ Βάσιω, τυραννοῦμενη ἀπὸ τὴν θέρμην τοῦ χτικιοῦ κ' ἀπὸ τὴν ιδέα ὅτι θὰ πεθάνῃ καὶ δὲ θὰ ξαναῖδῃ τὸν πολυκαταπλημένο τὸν ἀντρα, εἶνε ὅταν ἐπισκοπεῖ τὸν περσμένο βίο της, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ παιδάκι μάζευε λουλούδια στὰς πλαγίαις τοῦ Πίνδου, ἀπὸ χρόνον σὲ χρόνον κ' ἀπὸ ἐποχὴ, σ' ἐποχὴ, ὡς τὴν ὥρα ἐκείνην τὴ μαύρη, ποὺ κοίτονταν στὸ ἐπιθανάτιο κρεβάτι. Ἐδῶ ὁ συγγραφεὺς δὲν εἶνε ἑνας ἀπλὸς διηγηματογράφος, ἀλλὰ τέλειος ποιητής!

Ἡ περιγραφὴ πάλαι μῖς παρακλήσεως γιὰ τὸν ἄρρωστο ξενοτεμένο ἀπόσπερνα, μὲ τὸ γέρο πατέρα, ποὺ ἀνήμερος κ' ἀδύνατος καὶ παραφορτωμένος ἀπὸ τὰ χρόνια καταβιάζει τὸν κατῆφορο ἀκουμπισμένον στὸ ραβδί του γιὰ νὰ πιερευρεθῇ κ' αὐτὸς στὴν παρὰ κλησιν, καὶ κόβονται τὰ γόνατά του, καὶ δὲν μπορεῖ νὰ προχωρήσῃ, καὶ μετασηκνέεται καὶ μετακινεῖται γιὰ τὴν ἐκκλησιά, ποὺ σημαίνει τὸ σήμαντρό της λυπητερό-λυπητερό εἶνε συγκινητικώτατο καὶ ἡθογραφικώτατο.

Τέτοιο εἶνε τὸ νέο αὐτὸ βιβλίον, ποὺ αὐξάνει τὴν νέα ἐλληνικὴ φιλολογία καὶ πρὸ πάντων τὴν Ἑπειρωτικὴν μὲ τὴν λαμπρὴ δημοτικὴ γλῶσσά του. Εἶνε βιβλίον ποὺ μπορεῖ νὰ χύσῃ σὲ κάθε ἐλληνικὴ καρδιά, καὶ πρὸ πάντων στὴν Ἑπειρωτικὴν, ποὺ εἶνε καταμαραμένη ἀπὸ τὰ βάσανα τῆς Ἑνιτιάς, μιὰ ἄρρητη μελαγχολία, σὺν ἐκείνῃ, ποὺ χύνει ὁ «Παῦλος καὶ Βεργίνια» καὶ ἄλλα μεγάλα καὶ ἀθάνατα ἔργα. Εἶνε βιβλίον, ποὺ μᾶς ξεφανερόνει ἑνα νέο συγγραφέα, βιβλίον τέλος ποὺ μᾶς ὑπόσχεται καὶ συνεχεῖς λαμπρῶν Ἑπειρωτικῶν ἡθογραφῶν.

Τέτοιο βιβλίον δὲν πρέπει νὰ μένῃ Ἑπειρώτης, ποὺ νὰ μὴ τὸ διαβάσῃ

X. Χρηστοδασείλης

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ ἡμερομηνίαν 17 τρέχοντος μηνὸς ε. ε. ὅτι οἱ διάφοροι, τοῦ ἐν Πάτραις, πρὸ δύο ἐτῶν, πτωχεύσαντος καταστήματος Σπυράκου, πιστωταί, ὑπέβαλλον ἀναφοράν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, δι' ἧς αἰτοῦσιν ἵνα βληθῇ εἰς ἐνέργειαν ἡ ἐκδοσις φρικτοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτιμίου, ἐναντίον πάντων τῶν λαβόντων, καὶ παρακροτούντων, τὰ ἐκ τοῦ ρηθέντος καταστήματος ἀρπαγέντα χρήματα, ὑφάσματα κτλ. ἅτινα

βουλγάρους ἐργάτας καὶ λαχανοπώλαις τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δι' ὧν ἤλπισαν νὰ ματαιώσωσι τὰς ἀγαθὰς τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας προθέσεις· τότε τὰ Δύο Σώματα, ἐντονὸν ἀπηύθυναν ἐγγράφον πρὸς τὴν Πύλην, δι' οὗ - ἢ ζίσταν τὴν καταστολὴν τῶν τοιούτων ἐνεργειῶν καὶ κινήσεων οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχοντων οὐδὲ μετὰ τῶν ιδεῶν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας οὐδὲ μετὰ τῶν ιδεῶν τοῦ γένους ὀλοκλήρου.

Ἡ κατάπληξις ὑπῆρξε μεγάλη διὰ τὸ σθένος τῶν Πατριαρχείων. ὑπὲρ ὧν λυσσώδως ἡγωνίζετο ὁ ἐγχώριος ἐλληνικὸς τύπος, μάλιστα δὲ ὁ «Νεολόγος». Τότε ὅμως ἀκριβὲς ὁ ὕπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας Ρασήμ Πασσᾶς μετέβη εἰς Λεβέντιον πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ἐκεῖ ἐκ Πετροπόλεως κατελθόντος Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας Ἀλεξάνδρου τοῦ Β', ὁ ὁποῖος ζήτησε ὡς ἰδιότερον χάριν παρὰ τῆς Τουρκίας τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τοῦ Ἀνθίμου τοῦ ΣΤ'. Ὁ Ρασήμ Πασσᾶς, ἐπανελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, προσεκάλεσε παρ' αὐτοῦ τὸν Πατριάρχην, εἰς ὃν καὶ ἐξήθηκα τὰ τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ Πατριάρχου, παρακλήσεως αὐτὸν χάριν τῶν συμφερόντων τῆς Τουρκίας νὰ παραιτηθῇ τοῦ ἀξιώματός του.

Ὁ Ἀνθίμος τότε συνεκάλεσε Γενικὴν Συνέλευσιν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις εἰς ἣν ἐδήλωσεν ὅτι θὰ παραιτηθῇ. Εἰς τὴν πρώτην δὲ κοινὴν συνεδρίαν τῶν δύο Σωμάτων ὑπέβαλε γρα-

φῶς γνωστὸν, ἦσαν ἱερεῖς παρακαταθήκαι ἀπεκτημένοι διὰ τοῦ ἰδρώτος τοῦ προσώπου. Γνωστὸν, διὰ τῆς παρουσίας, γίνεται, ὅτι πᾶς ὅστις ἔλαβεν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸ ρηθέν κατάστημα ἢ ἐξ ἄλλου τινός, ἐδέχθη, τὰ ἀρπαγέντα ταῦτα, εἰς τὸν οἶκόν του ἢ εἰς τὸ κατάστημά του, καθὼς καὶ πάντα τυχόν ἰδόντα ἢ ὁπωσδήποτε γνωρίζοντα τὸν ἔχοντα ταῦτα, ἵνα προσερχόμενος, εἴτε εἰς τὰς κατὰ τόπους μητροπόλεις, εἴτε ὅπως ἄλλως θελήσῃ, πνευματικῷ τρόπῳ, μαρτυρῇ τὰ κατακρατούμενα πράγματα, διότι τὰ ἀδίκως ἀποκτηθέντα, εἴτε ἐκ κλεψίας, εἴτε ἐξ ἀρπαγῆς καὶ πλεονεξίας, δὲν ἡμπορεῖ ὁ Θεός, νὰ συγχωρήσῃ, ἐὰν δὲν τὰ ἐπιστρέψῃ, πρὸς ἐκείνους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους τὰ ἐπῆρεν, ἀδιάφορον, ἂν ἐκεῖνος ἀνάπτῃ κηρία, ποιῇ ἐλεημοσύνας, προσευχᾷ κτλ. πάντα ταῦτα δὲν φθάνουσιν εἰς τὸν Θεόν, ἐμποδίζονται ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους καὶ ἀπὸ τοὺς ἀναστειγμῶν τῶν ἀδικουμένων· διότι «τὸ ἀδικον οὐκ εὐλογεῖται», δὲν συγχωρεῖται ποτέ, οὐδέποτε, ἀλλὰ καθημερινῶς βοᾷ καὶ λέγει. «Δίκασον τοὺς ἀδικούντάς με· πολέμησον τοὺς πολεμούντάς». Ἡ ἀμαρτία οὐδέποτε ἐξαλείφεται, καὶ ἡ προσερχομένη, μάλιστα, ἀπὸ ἀδικίαν, ἐξακολουθεῖ νὰ παιδεύῃ τὸν οἶκον, εἰς ὃν ἐσῆλθον τὰ ἀδικα, καὶ τὰ κακῶς συναγμένα, μέχρι Τετάρτης καὶ ἐπέκεινα, κατὰ τὴν Θείαν Γραφήν, γενεᾶς, ὡς ἐπαίδευσεν καὶ τὴν γενεὰν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ζακᾶ, ὅστις ἐκλεψεν ἀπὸ τὴν Ἱερὴν τὰ ὑφάσματα καὶ τὰ δίδραχμα.

Εἰς

Ο ΓΝΩΣΤΟΤΑΤΟΣ τοῖς πᾶσι βέκτης καὶ φιλοπρόδος χοροδιδάσκαλος κ. Γεωρ. Προβελέγγιος ὁ διδάξας τὰς καλλιτέρας οἰκονομίας τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, μὴ φεισθεὶς οὐδενὸς κόπου καὶ χρήματος, κατήρτισεν τὴν πρώτην ἐν Ἀθήναις Εὐρωπαϊκὴν Σχολὴν χοροῦ λειτουργοῦσαν ἐν ὁδῷ Ἀδριανοῦ ἀριθ. 66 συμφῶνως πρὸς τὰς Εὐρωπαϊκὰς τοιαύτας.

Ἐν αὐτῇ διδάσκονται ἅπαντες οἱ Εὐρωπαϊκοὶ χοροὶ ἐντὸς μηνὸς διὰ διδασκαλίας λίαν εὐμεθόδου καὶ τρυφίας. Ἀμοιβὴ μετρία. Διὰ τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας ἰδιαιτέραι ὥραι διδασκαλίας.

Τὸ γραφεῖον τῆς «Φωνῆς τῆς Ἑπείρου» εὐρίσκεται ἐν ὁδῷ Σιφυακλέους 10 ἐντὶ τῶν γραφείων τῆς Ἀδριατικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας καὶ πλησίον τοῦ ταχυδρομείου.

πτῶς τὴν περαίτησιν του, ἀφηγούμενος τὰ συμβάντα καὶ ὑποδεικνύων τὴν τηρητέαν πολιτείαν ὑπὸ τοῦ ἐκλεγχομένου διαδόχου του. Πλὴν ἡ ἔγγραφος ἐκείνη παραίτησις, ἡ ἀποκαλύπτουσα τὰς ρωσικὰς ραδιουργίας, ἀπεκρύβη ἢ μᾶλλον ἐξηφανίσθη, ἐλέχθη δ' ὅτι ὁ Ἀνθίμος ὁ ΣΤ' παραιτεῖται ἐνεκα γήρατος! Πλὴν τῇ ἐπομένῃ ὁ κ. Βουτυρᾶς, ὁ καὶ συντάκτης τῆς ἐγγράφου ἐκείνης παραίτησεως, κρατήσας, κατὰ θεῖαν ὄλως ἐμπνευσιν τὸ πρῶτόγραφον αὐτῆς, ἐδημοσίευσεν αὐτὴν ὀλοκλήρῳ ἐν τῷ «Νεολόγῳ», οὕτω δὲ ἀνεσύρετο πρὸς διαφώτισιν τοῦ ἐλληνικοῦ μέγα μέρος τοῦ καλύπτοντος τὰ τότε συμβαινόντα πέπλου.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω λοιπὸν σημειωθείσων ραδιουργιῶν καὶ ἀντενεργειῶν ὁ Πατριάρχης Ἀνθίμος ἐξηναγκάζετο εἰς παραίτησιν, ὁ Ἰωακείμ ὁ Β' ἐπανήρχετο εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον τὸ δεύτερον καὶ ὁ Βέρνης Ἰωακείμ προχειρίζετο εἰς Θεσσαλονίκην, ἥτοι ἀπὸ 40ῦ κατὰ τὰς μητροπολίτου ἐγένετο 9ος. Ἀλλ' ὅπερ χειριστὸν τὸ ζήτημα τῆς ἀλλαγῆς τοῦ σχήματος, τὸ σπουδαιότερον μετὰ τὸ σχίσμα, διὰ μακρὸν χρόνον ἐλησμονήθη. διότι ἀπὸ τοῦ 1878—1884 οὐδὲ λόγος, οὐδ' ἐνέργεια ἐγένετο πρὸς αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Πατριαρχῶν Ἰωακείμ τοῦ Β' καὶ τοῦ ἀπὸ Θεσσαλονίκης Ἰωακείμ τοῦ Γ'.